

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Năm, ngày 27/04/2023

NỘI DUNG HỌC TẬP “TỊNH KHÔNG PHÁP SƯ GIA NGÔN LỤC”

“CHƯƠNG II: PHƯƠNG PHÁP TU TRÌ NIỆM PHẬT”

NÓI RÕ VỀ CÁCH GIỮ TÂM (PHẦN BA)

Người xưa dạy chúng ta: *“Phải giữ tâm tốt, phải làm người tốt!”*. Người làm được điều này là bậc thiện nhân. Bậc thiện nhân mới là người có đủ tư cách để học Phật. Phàm phu chúng ta khởi tâm động niệm đều vì ta, vì cái của ta. Nếu chúng ta vì ta, vì cái của ta thì chúng ta sẽ luôn luôn bị tập khí dẫn đạo. Hòa Thượng từng nói: *“Người một lòng hướng đạo, một lòng muốn rời khỏi vòng sinh tử thì họ luôn có tâm nhẫn nhường”*.

Hòa Thượng nói: *“Ngài Lục Tổ Huệ Năng nói: “Nếu là người chân thật tu hành thì không thấy lỗi thế gian”. Người có tâm vì việc lớn sinh tử thì họ sẽ có tâm cảnh giác cao độ”*. Người không có tâm cảnh giác cao độ thì họ sẽ dễ bị chi phối bởi tập khí, phiền não của chính mình. Chúng ta ngày ngày chìm đắm trong *“tài, sắc, danh, thực, thù”*, bị chi phối bởi *“hỷ, nộ, ai, ó, ai, lạc, dục”* nên chúng ta quên đi ý niệm vượt thoát sinh tử. Người có tâm vì việc lớn sinh tử thì họ sẽ không dính mắc vào những việc thế gian. *“Đốn luân tận phận”*, nghĩa là chúng ta dốc hết trách nhiệm trong vai trò trách nhiệm của của mình, làm ra biểu pháp cho chúng sanh nhưng chúng ta không dính mắc trong tâm. Hòa Thượng nói: *“Thuận cảnh, nghịch cảnh tất cả đều là tùy duyên. Thuận cảnh cũng tốt, nghịch cảnh cũng tốt!”*. Chúng ta không bị thuận cảnh lôi cuốn, không bị nghịch cảnh làm cho chán ghét, tâm của chúng ta chỉ chú trọng đến việc vượt thoát sinh tử.

Hòa Thượng nói: *“Người niệm Phật chúng ta phải coi vãng sanh là việc cấp bách, cần thiết nhất! Ngoài việc cầu vãng sanh không có bất cứ việc gì đáng để chúng ta bận tâm!”*. Người niệm Phật chúng ta phải xem việc niệm Phật là việc quan trọng hàng đầu. Những việc buồn vui, thương ghét, giận hờn đều là những việc không quan trọng, không đáng để tâm. Hòa Thượng nhắc chúng ta, tâm cảnh của một người niệm Phật cầu vãng sanh, đây cũng là lý do người niệm Phật rất đông nhưng người có thể vãng sanh rất ít. Ngày nay, người niệm Phật không coi việc cầu vãng sanh là việc quan trọng nhất. Hàng ngày, chúng ta dụng tâm như thế nào? Chúng ta vẫn đọc những lời phát nguyện cầu vãng sanh nhưng đó chỉ là những lời hư tình, giả ý, không phải lời thật lòng. Nếu chúng ta quán tưởng trước mặt chúng ta không phải là tượng Phật làm bằng xi-măng mà là một vị Phật thật thì chúng ta dụng tâm sẽ khác!

Hòa Thượng nói: **“Nếu chúng ta là người chân thật có tâm từ bi, khi chúng ta gặp các đồng tham, đạo hữu làm trái quy định, phá giới, làm việc ác thì chúng ta chẳng những bao dung mà chúng ta còn dùng trí tuệ, dùng thiện xảo khéo léo nhất để cảm hóa họ. Đây chính là tâm đại từ, đại bi”**. Tâm của Phật là tâm từ bi. “Từ bi” là yêu thương, bao dung, tha thứ bằng tâm chân thành. Nếu chúng ta không có tâm từ bi thì chúng ta không có tâm Phật. Chúng ta không có tâm Phật thì dù chúng ta tu hành hay chúng ta làm việc thiện thì chúng ta cũng không thể tương ứng với Phật. Hàng ngày, chúng ta vẫn nhận thấy người khác phạm quy, phá giới, làm ác nhưng chúng ta không nhìn thấy chính mình cũng đã phạm quy, phá giới, làm ác, đây chính là đại bệnh, bệnh lớn nhất của phàm phu chúng ta. Chúng ta luôn thấy người khác bất tuân, bất kính nhưng chúng ta không thấy mình cũng đang bất tuân, bất kính. Chúng ta phải chân thật phản tỉnh điều này!

Trước đây, tôi có giảng đề tài có tên là: **“Phật hiệu có thể gián đoạn nhưng Phật tâm không thể gián đoạn”**. “Phật tâm” là tâm Phật. Tâm Phật là tâm từ bi vô điều kiện. Nếu tâm Phật của chúng ta gián đoạn thì mọi việc chúng ta làm đều là Ma sự, chúng ta làm vì “tự tư tự lợi”, “danh vọng lợi dưỡng”, hưởng thụ “năm dục sáu trần”, “tham, sân, si, mạn”. Hòa Thượng từng nói: **“Người hết lòng, hết dạ hoằng dương Phật pháp, phục vụ chúng sanh thì đó cũng là họ đang làm việc của Phật. Người như vậy thì một ngày, họ chỉ cần niệm một vài câu Phật hiệu thì đã tương ứng với Phật”**. Nếu chúng ta còn tâm “tự tư tự lợi” thì chúng ta đang không vì chúng sanh mà chúng ta vì mình mà vãng sanh. Chúng ta vì mình mà vãng sanh thì chắc chắn chúng ta không thể vãng sanh!

Nhà Phật thường nói: **“Phật Bồ Tát vô địch nhân”**. Phật Bồ Tát không có kẻ thù, không có người đối đầu. Các Ngài yêu thương tất cả chúng sanh vô điều kiện. Nếu chúng ta lắng tâm thì chúng ta sẽ nhận ra tình yêu thương vô bờ bến này của các Ngài. Nhà Phật nói: **“Chúng ta chậm một ngày thành tựu thì chúng sanh thêm một ngày đau khổ!”**. Những người có thành tựu thì họ có thể ảnh hưởng đến rất nhiều người. Hòa Thượng thường nói: **“Việc tốt lắm dầy vò”**. Có những người làm sai, chúng ta muốn giúp họ nhưng họ không nhận ra mà họ còn có tâm oán hận chúng ta. Người chân thật có tâm từ bi thì luôn **“thành nhân chi mỹ, bất thành nhân chi ác”**. Chúng ta chỉ thành tựu việc tốt cho người chứ chúng ta không thành tựu việc ác cho người.

Hòa Thượng nói: **“Kinh Phật có bốn loại là giáo, lý, hành, quả. “Hành” là hành kính, chúng ta phải dùng tâm chân thành, cung kính để tu học, dùng tâm chân thành, cung kính vì chúng sanh phục vụ”**. Người chân thật học Phật phải dùng tâm chân thành, cung kính để phục vụ chúng sanh. Chúng ta không dùng tâm ngạo mạn, bố thí, ban cho đối với chúng sanh. Chúng ta làm với tâm đồng cảm để chúng ta cảm nhận được nỗi đau khổ của chúng sanh đang cần được cứu giúp.

Hòa Thượng nói: **“Nếu chúng ta làm bằng tâm chân thành, cung kính thì nhất định chúng ta sẽ có được pháp hỷ xung mãn, đạt được tâm thanh tịnh”**. Chúng ta làm việc lợi ích chúng sanh, không vì danh lợi thì chúng ta sẽ có niềm hoan hỷ lưu xuất từ trong tự tánh. Chúng ta tu hành mục đích là để đạt được tâm thanh tịnh. Nếu chúng ta làm việc mà chúng ta không cảm thấy phiền não thì chúng ta biết rằng chúng ta đã sai, chúng ta phải dừng lại để tìm ra nguyên nhân. Nếu chúng ta chưa tìm ra được nguyên nhân thì chúng ta phải cần cầu các bậc thiện hữu tri thức. Nếu chúng ta phiền não thì chúng ta càng làm sẽ càng sai. Chúng ta có phiền não vì chúng ta *“tự tư tự lợi”*, chúng ta cảm thấy mình bị thiệt thòi, ức hiếp. Chúng ta quán sát xem chúng ta có đang dùng tâm chân thành, cung kính để làm việc không? Nếu chúng ta dùng tâm chân thành thì chúng ta sẽ không so đo, tính toán thiệt hơn. Thí dụ, chúng ta xây dựng vườn rau sạch, sản xuất đậu thì chúng ta phải làm ở nơi có nhiều người để chúng ta tặng cho họ. Chúng ta xem xét đến nhu cầu của chúng sanh chứ chúng ta không xét đến nhu cầu của chúng ta. Nếu chúng ta chỉ xem xét nhu cầu của mình thì đó là chúng ta đang dụng tâm Ma.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta có thể dùng tâm chân thành, cung kính vì tất cả chúng sanh phục vụ thì đây chính là chúng ta đang học Phật pháp Đại Thừa”**. “Đại” là to. “Thừa” là xe. “Đại thừa” là chiếc xe lớn có thể chở được rất nhiều người. “Tiểu” là nhỏ. “Tiểu thừa” là chiếc xe nhỏ chỉ có thể chở được một, hai người. Chúng ta phải phát tâm rộng lớn vì tất cả chúng sanh phục vụ không phân biệt màu da, chủng tộc, tôn giáo. Mọi người thích nghe pháp để về được cõi nào thì Hoà Thượng sẽ nói pháp phù hợp cho họ. Người thích vãng sanh thì Hoà Thượng nói pháp giúp cho họ có thể vãng sanh, người thích được làm Thiên nhân thì Ngài nói pháp giúp họ có thể lên được cõi Trời.

Hòa Thượng nói: **“Phật dạy bảo Bồ Tát tu hành chính là dạy Bồ Tát phải lo nghĩ nhiều nhất, làm nhiều việc nhất cho chúng sanh. Đây chính là Bồ Tát Đạo, Bồ Tát Hạnh”**. Bồ Tát là những đệ tử gần bên Phật, đã sắp chúng được quả vị Phật. Có rất nhiều việc có thể lợi ích chúng sanh, có việc cần nhiều trí tuệ và có những việc ngay trong đời sống hàng ngày. Tôi tâm có thừa mà sức không đủ. Thí dụ, ở nơi đây, buổi chiều nếu lái xe tải đi nhặt rau, quả mọi người bỏ đi thì một ngày tôi có thể làm được vài trăm cân dưa góp, kim-chi tặng mọi người. Có một người trồng chuối, họ không bán được nên nhờ tôi mua giúp, giá chuối chỉ rẻ bằng 1/3 giá bình thường, tôi chẻ chuối ra phơi, sấy, hút chân không tặng mọi người. Nếu chúng ta mở được tâm vì chúng sanh phục vụ thì trong tự tánh của chúng ta sẽ lưu xuất ra rất nhiều việc.

Chúng ta đã học xong 1200 chuyên đề, đây là điều mà trước đây chúng ta không dám nghĩ đến. Biết bao nhiêu người đã hỗ trợ, cùng tôi làm ra kỳ tích này! Bây giờ, mọi người ngồi nghe lại hết 1200 đề tài này cũng mất rất nhiều thời gian. Chúng ta phục vụ chúng sanh bằng tâm chân thành, cung kính thì chúng ta sẽ làm được rất nhiều điều kỳ diệu. Chúng ta vẫn đang tích cực xây dựng các vườn rau sạch, lắp đặt các hệ thống sản xuất đậu sạch trên cả nước.

Hòa Thượng nói: **“*Vì chúng sanh mà nghĩ là Bồ Tát Đạo, làm nhiều việc vì chúng sanh là Bồ Tát Hạnh. Phàm phu chúng ta khởi tâm động niệm đều vì chính mình mà lo nghĩ, đều vì chính mình mà làm. Phật Bồ Tát cùng phàm phu khác biệt chính ngay ở chỗ này!*”**. “*Chánh đạo*” và “*tà đạo*” cũng khác nhau ở chỗ này. “*Chánh đạo*” là chúng ta vì chúng sanh lo nghĩ. “*Tà đạo*” là chúng ta vì mình mà làm. Phật Bồ Tát chỉ vì chúng sanh lo nghĩ, vì chúng sanh làm bằng tâm chân thành, cung kính! Phàm phu chỉ vì mình mà lo nghĩ, chỉ vì mình mà làm!

Hôm qua, tôi tặng hai gói chuối khô cho một gia đình, họ cũng thường làm chuối khô để bán, họ rất ngạc nhiên vì món chuối khô của tôi làm rất sạch và thơm ngon. Tôi phơi chuối trên mái nhà một ngày thì đưa vào máy sấy. Khi làm món gì tặng mọi người tôi cũng rất để tâm, nếu tôi làm kim-chi tôi cũng cẩn thận ngâm rau bằng nước muối, nước kiềm, baking soda. Đây chính là chúng ta dùng tâm chân thành, cung kính với tất cả mọi người!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!